

The image shows a modern library interior. On the left, there is a green armchair with a light wood frame. To the right, a red bookshelf is visible, filled with books. The floor is covered in a light-colored, patterned carpet. A large, semi-transparent red graphic element is overlaid on the right side of the image, containing the text 'PÁREK' and 'květen 2023'.

PÁREK

**květen
2023**

párek

časopis Knihovny města Ostravy, p. o.

č. 5, 2023

ročník XXIII.

šéfredaktor: Bohdan Volejníček

grafika: Bohdan Volejníček

Anežka Chudejová

Martina Vrublová

korektury: Jana Martiníková

email: parek.kmo@gmail.com

Obsah:

Entrée 4

Komnata ozvěn 5
(recenze)

Noční chodci 9
(recenze)

Připoutaní 13
(recenze)

Zahrada 15
(recenze)

Ochutnávka z dětského oddělení 21
(knižní tipy)

Kalendárium - květen 26
(literární osobnosti)

entrée

Literární ocenění Magnesia Litera 2023 byla udělena, a teprve podruhé v historii ceny se Knihou roku stala básnická sbírka (Miloš Doležal: Jana bude brzy sbírat lipový květ). Ale snad žádný ročník není tak diskutovaný jako tento. Proč Bílá voda od Tučkové, která získala Státní cenu za literaturu, cenu Lidových novin či Nejprodávanější kniha roku, se vůbec do nominace nedostala? Proč Kniha roku byla v kategorii Magnesia Litera za poezii „poražena“ jiným titulem? Jsou nové kategorie Detektivka, Humor a Fantastika o „podřadné“ české literatuře, když byly vyhlášeny mimo hlavní ceremoniář jindy a jinde? A dětská sci-fi, vydaná vlastním nákladem, s pouhými patnácti hodnoceními na databazeknih.cz, je opravdu nejpopulárnější knihou českých čtenářů (Kosmas Cena čtenářů) za loňský rok? A diskuzních otázek na webu je ještě víc...

Bohdan BoboKing Volejníček

Recenze

satira / sociální síť

Komnata ozvěn John Boyne

Irského spisovatele, autora knížek pro dospělé i pro děti a zároveň novináře, asi netřeba českým čtenářům představovat. Snad jen pro připomenutí zmíním jeho uznávané knihy *Chlapec v pruhovaném pyžamu*, *Poutník před branami moudrosti*, *Skrytá zuřivost srdce*. Tím nejaktuálnějším románem, jak datem vydání, tak obsahem, je však *Komnata ozvěn*. A nebojím se říct, že i tím nejzábavnějším a se všemi těmi společenskými, politickými či

genderovými glosami dohnanými často ad absurdum naprosto trefně napsaným. Třešničkou na dortu je pak téma sociálních sítí a jejich uživatelů, které si John Boyne pěkně vychutnal. A nejen to. Také popíchnul zaryté vyznavače korektnosti všeho za každou cenu.

Hned v úvodu si dovolím porušit zaběhané pravidlo neprozrazovat v recenzi pointu a opravdu jen mírně tu pokličku nadzdvihnu. Myslíte si, že je možné, aby se pětičlenná

rodina sešla na policejní stanici a každý její člen byl vyslýchán za jiný přečin? Ač se to zdá neuvěřitelné, v Komnatě ozvěn to možné je. Důkazem je obyčejná londýnská rodinka Cleverleyových. No,

ona vlastně úplně tak obyčejná není, přesnější výraz by byl ulítlá.

Ústřední postavou a hlavou rodiny je George, slavný moderátor ještě slavnější rozhlasové a televizní společnosti BBC. Jeho žena Beverly je pisatelkou milostných románů, k jejichž psaní si

však najímá stínové autorky. Jejich vztah je poněkud volnější, a tak na peripetie vyplývající z mileneckých pletek je záhy u obou zaděláno.

Tyhle moje předchozí řádky však mohou na

čtenáře působit poněkud obyčejně a mnozí z vás si určitě pomyslí, že podobných knížek už přečetli celou řadu. Věřte, nepřečetli. John Boyne řeší v románu docela hluboké sociální problémy. Jen je do-

„A to by byla ta nejhorší věc na světě?“ opáčila Angela.

„Byla, to ano. Já svou ženu miluji.“

„Tak proč jsi ji podváděl?“

„To slovo se mi nelíbí,“ řekl George a mírně se zamračil.

„Podvádění je výraz užívaný v rozhovorech o falešných hráčích, pouťových vyvolávačích a prezidentských kandidátech, a já nic z toho nejsem.“

slova mistrovsky zaobalil do úžasného humoru a zasadil do našeho obyčejného života. Použil k tomu poměrně šílené historiky, které se všem členům rodiny Cleverleyových dějí, a vytvořil z nich neuvěřitelný, přesto v závěru velmi logický propletec.

Dcera Elizabeth, typická závislačka na sociálních sítích, své rodiče neskutečně vytáčí vztahem s podivným přítelem, který se prohlašuje za nebinárního, nechává své tělo procházet samočisticím, tudíž ne zrovna voňavým, procesem a láká Elizabeth na pomocnou misi do Indonésie, aby pomáhali nemocným leprou. Společenský status rodiny nevylepší ani další dvě děti Cleverleyových – Nelson, hledající svou identitu na sezeních s psychologkou, a Achilles, který si přivydělává vydíráním. Do jisté chvíle můžete mít pocit, že si snad všichni mohou dovolit všechno. Ale pak stačí jeden ne-

obratně, avšak v dobré víře napsaný Georgův tweet a život se hrouť jako domeček z karet. Zrovna jemu. Ne, že by byl úplný svatoušek, ale další Cleverleyové se mnohdy chovají daleko hanebněji. Za své průšvihy si mohou z velké části sami, dílem se stanou oběťmi životních nehodilostí. I oni tak nakonec začnou mít pocit, že se svět proti nim spiknul.

Své neméně humorné místo zabírá v příběhu i želva, pojmenovaná po ukrajinském lidovém hrdinovi Ustymu Kamaljukovi. Krásně se vyjímá na obalu knihy spolu se symbolem dnešní doby – mobilem. Vždyť také poslední myšlenka a povzdech celého románu patří Alexandru Grahamu Bellovi: „Tak je toho opravdu hodně, z čeho by se měl tenhle mizera zodpovídat.“ Ovšem toť dilema - každá dobrá věc může být zneužita.

Ať už jste nebo nejste příz-

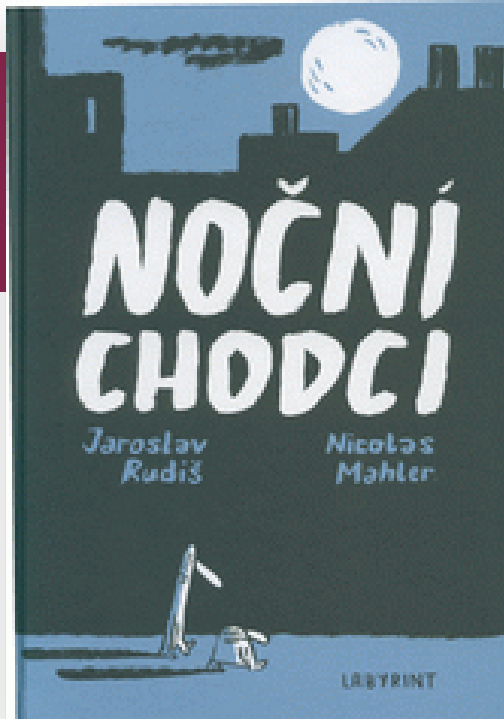
nivci mobilů a potažmo sociálních sítí, tenhle svěží román si prostě musíte přečíst. John Boyne dal svým hrdinům druhou šanci, takže bych mohla závěrem napsat něco o pohádce pro dospělé. Jenže život pohádka není, a i když jeden z nápisů na přebalu knihy hlásá, že všichni chybujeme, ne vždy jde všechno tak snadno napravit. Zvláště ne to, co bylo vypuštěno na sociální síť. Budiž to poučením pro nás pro všechny.

text: Dana Butorová

BOYNE, John. Komnata ozvěň.

V Praze: Slovart, 2022. 494 stran.

Noční chodci Jaroslav Rudiš

Večer se pomalu přehoupával do noci, když se z rušného města vynořila tmavá silueta věží, budov a tam, na železniční stanici Praha hl. n., kola vlaku se skřípotem zastavila. Vystoupily z něj dvě postavy. Jedna ještě nestihla dočíst Winterbergovu poslední cestu (Rudiš, 2021), a tak nervózně přešlapovala, aby mohla za příběhem udělat tečku. Ta druhá už si před budovou zapalovala a rozhlížela se, kam se vydat. Třeba na Národní třídu (Rudiš, 2013)?

I tak by mohl začít příběh Jaro-

slava Rudiše a výtvarníka Nicolase Mahlera Noční chodci, který byl v roce 2022 nominován na cenu Maxe a Moritze za nejlepší německojazyčný komiks.

Dva kamarádi se ocitají na cestě noční Prahou. Cesta ale není ledajaká, není naplánovaná a nevede jen po otevřených hospodách. Je to zároveň cesta po vlastním životě, reflexe minulosti, lásky, života přítomného, do něhož se jako stín chodců vtírá minulost, vtištěná do kapitol evropské historie, i minulost rodinná, kterou nelze obejít ani uzamknout, protože je nám stále v patách a od kořenů prorůstá naším životem.

Opona se zvedá a na výtvarně úsporné minimalistické scéně Nicolase Mahlera dominují černé kontury a odstíny modročerné barvy. V záři měsíčního reflektoru se zjevují dvě na první pohled komické postavy, jimž vdechnul život Jaroslav Rudiš. Z úst jedné z nich zazní otázka: „A tys s Hancou vlastně spal?“ Kostky jsou vr-

ženy a konverzace začíná nabírat spád. Dozvídáme se o vztahu k Hance a jak to vlastně bylo na její nepovedené svatbě, o naději, zubrech, kteří jsou „nejšťastnějšími zvířaty na světě“, protože „vědí, o čem je život“, a také o nevydařeném výletu do Alp, o tetě, která věří v ovládnutí lidstva mimozemšťany, a tak dále.

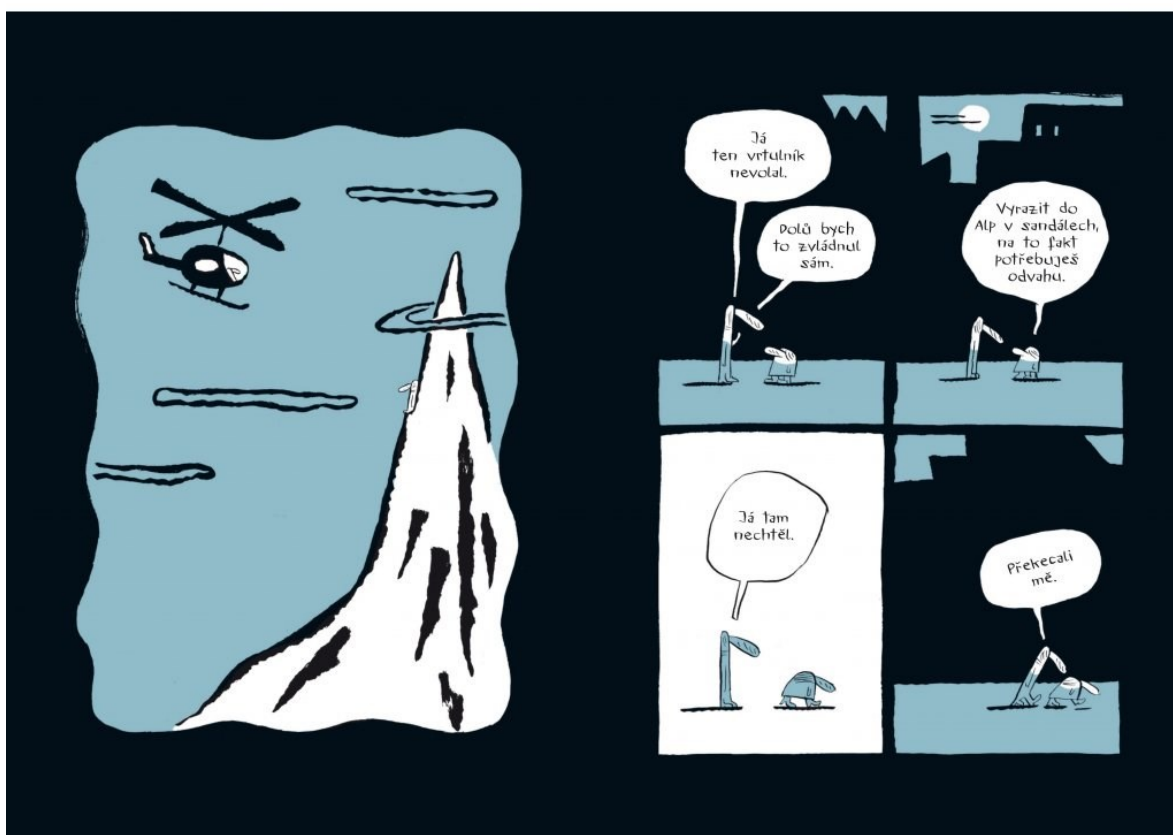
V jazykově úsporných promluvách můžeme tichou reminiscencí cítit nádech antihrdiny (blízkého příběhům Haškovým a Hrabalovým). Hrdiny vrženého ostatními do neočekávaných situací: „Já za to nemůžu, překecali mě.“ Postavy mluví jedna na druhou a druhá na první. Rozkryté situace jsou někdy banální, absurdní, komické, tušíme za nimi hořkost a mnohdy i hluboký smutek.

Vyprávění doplňují tiché výjevy sedících kamarádů u stolu s půllitrem piva. I ticho má svůj záměr, dává odpočinout od hrnoucí se laviny myšlenek, která může asociovat metodu volného psaní. Jeden příběh končí, druhý začíná

a vzpomínky dávají rozkrýt dalším vzpomínkám. Od géniů se tak přechází k šilencům, od záchranařské akce ke konci dějin a příběhů. Koneckonců to, co se před námi rozehrává, není totiž vůbec vzdáleno realitě.

Cesta zdánlivě končí, ne-

ale stejně jako druhý den se podnik znovu otevře, můžou se tak znovu otevřít příběhy v postavách a čtenář může znovu listovat Nočními chodci, kteří snesou několikeré čtení. Čtení, které může mít na nás až katarzní účinek.

víme kdy ani kde. Třeba v magické hodině mezi psem a vlkem? Některé příběhy zůstávají uzavřeny za roletami hospod,

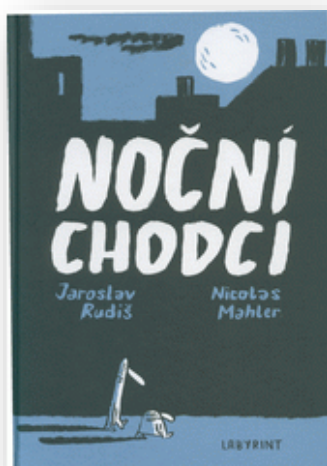
Příběh končí – nekončí. Někdo ho už třeba zažil, zažívá nebo na něj teprve taková cesta čeká. Kdoví... Můžete na ni na-

stoupit třeba na malém nádraží vlastního života.

„Jsou krajiny, kde děti ještě vlakům mávají. // Vždycky jsme malinko smutní / na malých nádražích, / kde nikdo nečeká. // Najednou máme bílou duši z bezu, / najednou je v nás příliš člověka.“ (Skácel, Malá nádraží, ze sbírky Hodina mezi psem a vlkem)

A tak co bylo? (Pozor, spoiler!) „Na to čuraj sovy.“ A co dál? Chuť jít s Nočním chodci „na jedno“.

text: Hana Hellebrantová

RUDIŠ, Jaroslav. Noční chodci.

V Praze: Labyrint, 2022. 144 nečíslovaných stran

Připoutaní Ross Jeffery

Knížka Připoutaní je novela in-flash, s tímto literárním útvarem jsem se setkala poprvé. V překladu to znamená v cukru letu, bleskově, bleskurychle, takže blesková novela neboli specifický útvar, kdy autor tvoří krátké povídky, které fungují samostatně, ale společně vytvářejí ucelený nebo ucelenější příběh. Jak už vyplývá z názvu, příběh popisuje připoutanost otce k synovi a naopak a jejich vidění světa. Realistické a kruté otcovo a naivní a optimistické dítěte.

Opět jsem se přesvědčila o tom, že není důležitá obsáhlost knihy, ale

její poselství, v tomto případě útlá stostránková knížka s originálním přebalem nese hluboký psychologický příběh. Tragické dětství otce a jeho následky, týrání vlastního dítěte, vlivem toho zlomený vztah otce a syna.

Každou kapitolu uvádí skromná, ale výstižná ilustrace, která znázorňuje pohled otce nebo syna na určitou životní situaci. Atmosféra knihy čtenáře vtáhne a nutí ho prožívat děj s postavami jakoby na vlastní kůži, až má člověk někdy nervy na pochodu a chtěl by alespoň slovně zakročit. Knihu by si měli přečíst někteří ambiciózní rodiče, kteří nechápou, že se jim děti nenarodily proto, aby plnily jejich představy, a že každý člověk je jedinečná osobnost jdoucí svou cestou. Někdy zdánlivé maličkosti mohou do velké hloubi ovlivnit život a nitro

člověka navždy. Důležité však je, aby to byl vliv pozitivní.

Knížka má sice pár stran, ale je tak emočně silná, že ji nelze přečíst najednou, musíte si to dávkovat. A přemýšlet nad každou stránkou. Neskutěčně vnímavý pohled autora, říkám si, jestli něco podobného zažil ve svém životě, to nelze jen tak odpozorovat z jiných životů. A proč by to také člověk dělal, jaký by to mělo smysl... Kapitoly jsou vyprávěny jednou z pohledu otce, podruhé z pohledu syna. Vše začíná narozením chlapce, a i když otec již jedno dítě má - dceru, čerstvě narozený syn je pro něj přece jen něco výjimečnějšího a vkládá do něj velké naděje. To se ostatně dozvídáme hned na první stránce knihy: „Ohromující pocit, který zatlačí radost z dcery do kouta – rodové jméno bude žít dál. Moje jméno

bude pokračovat dlouho poté, co budu hnit v zemi. Se synem toho můžete dělat mnohem víc než s dcerou.

Mám rád

svou dceru, ale ona mi nerozumí, ne tak, jak mi bude rozumět můj syn.“

A o dceři na následujících

stránkách v podstatě již nepadne ani slovo. Celkově je zde ženské pohlaví zmíněno velmi zřídka.

Na knize je zajímavé také to, že se v ní neobjevují žádná jména. Je tu prostě jen otec, syn, matka a dcera. Jediné jméno, které jsem pochytily, bylo Bruce Springsteen, jehož album *Born in the USA* si otec přehrává na

gramofonu. Ale stejně jej pojmenovává jako „Šéfa“, zpěvákovo jméno pak zmíní až syn. To se odehraje v kapi-

tolce s názvem Šéf, kdy otec sděluje synovi, že stráví nějaký čas s Šéfem. Dítě se tomu ale po-
divuje, jeli-

kož otec často tvrdí, že svého šéfa nenávidí, a nechápe tedy, proč by s ním měl trávit svůj volný čas. (Boss, tedy Šéf, je přezdívka Bruce Springsteena.)

Čtenář je svědkem prvního odřeného kolena a snahy otce svého syna učít, jak být silný a nedávat najevo svou slabost. Někdy je otcova průprava do života docela

„Já se tě nikdy nevzdám, synku, umřel bych pro tebe. Nemám po-
nětí, jak vychovávat syna. Tahle práce nepřichází s žádným manuá-
lem, což je pravděpodobně ten dů-
vod, proč to tolik lidí podělá. Jen
doufám, že já to nepodělám. Je to
vážně tak složité?“

krutá. Naivní pohled na svět očima dítěte se střídá s každodenní realitou skutečného světa očima otce. Ten časem zjišťuje, že se vše neodvíjí tak, jak si to zpočátku představoval. Dítě žije ve světě plném her a radostí ze života. Dospělý vnímá svět jako místo plné starostí, což má negativní dopad na jeho chování. Mnohdy tak nevědomky ubli-

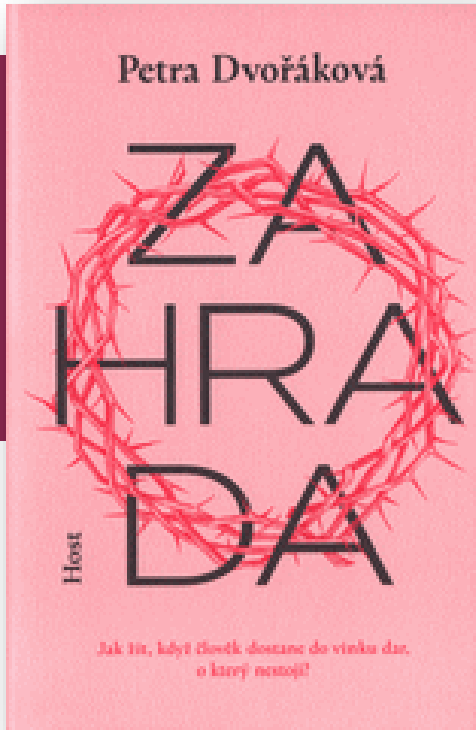
žuje dítěti, které ho má za středobod vesmíru a jeho chování může jen stěží pochopit. Syn se neustále snaží být v otcových očích tím, na koho bude moci být pyšný, avšak spousta malých zklamání a nepochopení vedou k postupnému odpoutávání obou jedinců od sebe, což ve finále vede k naprostému odloučení.

text: Andrea Šmausová

JEFFERY, Ross. Připoutaní.

Velešín: Golden Dog, 2022. 113 stran

Zahrada Petra Dvořáková

Spisovatelka Petra Dvořáková patří mezi současné populární české autorky, přestože její témata se dosti liší od generačních ság o osudech žen, jako je tomu u Mornštajnové či Lednické. Její knižní bestsellery jako Dědina či Vrány se obsahově zaměřují na temná a palčivá témata současné společnosti, kde budete horko těžko hledat něco šťastného a happyendového. Stejně je tomu i u její nejnovější knihy Zahrada, která se právě dostala na knižní trh.

„Klášter mi vzal pubertu,“ řekla bývalá jeptiška Petra Dvořáková

v rozhovoru pro noviny, a my můžeme tuto větu parafrázovat i pro hrdinu knihy Jaroslava, jemuž kněžský život vzal iluze o štěstí, které má přinášet katolická církev skrze víru všem svým ovečkám. Jeho dětství tragicky poznamenalo úmrtí matky, při kterém přišel i o otce, který propadl alkoholu a opustil ho. Vyrostal s babičkou a dědou v domku s velkou zahradou, která byla chloubou jejich zahradnického umu.

V pubertálním pobláznění propadl víře a po ukončení zahradnického učňáku se nechal vysvětit na kněze. Několik let ve službách církvi mu ukázalo realitu církevního života a ve zlém se s ní rozešel. A teď jako vy-

vrhel, či spíše jako mimozemšťan ze slavného románu W. Tevise, „přistane“ ve světě, který je pro něj de facto cizí. Po letech, kdy se církev a její „ovečky“ staraly o je-

ho blaho, se musí postarat sám o sebe. Ve zděděném domku po prarodičích, který je spíše ruinou se zahradou, která je jen zarostlá, tlející džungle.

Očima Jarka tak nahlížíme do světa člověka, který se sám sobě hnusí, jak mentálně, přiznáváje si, jak povýšeně vlastně žil v roli nedotknutelného „božího posla“,

tak i fyzicky, když jako velmi otlulý stěží vyjde do patra. Žije ve svém uzavřeném světě za vysokými ploty zahrady, která je jeho jediným slunným útočištěm. Petra

Našel jsem svého Boha, životní jistotu a pravdu. Měl jsem na to tisíc slov, z kterých se mi dneska dělá na zvracení. Povolal mě, uzdravil, vyvolil. Ano, hlavně vyvolil. Z nanicovatého kluka, který nebyl schopný najít si holku, se rázem stal někdo. Stačilo o pár let později nastoupit do semináře, a lidi v kostele mi div ruce nelíbali. Natož když jsem se stal knězem. Jenže jak se rychle stoupá nahoru, tak se rychle padá dolů, tak mi to děda říkával, když jsem občas přijel a kázal jim o tom, co a jak by měli dělat.

Dvořáková dokázala velmi čtivě a intimně vykreslit pocity a nálady člověka, který se cítí poznamenaný, je uzavřený ve vlastní izolaci. A přestože s každou kapitolou se „objevuje slunce za mraky“, čtenáři znají jejího díla instinktivně očekávají s další následnou stránkou tu zdrcující ránu, která ho pošle opět na dno. A ta samozřejmě přijde, a musím říci, že přes svoji závažnost je to záležitost s kněžími tak bulvarizovaná, že její volba mne trochu zklamala. Ale přes tento čistě osobní postřeh musíme konstatovat,

že autorka se s touto problematikou velmi citlivě a čtenářsky přitažlivě popasovala. Dokážeme se díky tomu vcítit do pocitů hrdiny, který dostal do vínku opravdu nezáviděníhodný dar, o který nestál. A oceňuji i fakt, že i přes onu „trnovou korunu“, danou osudem či Bohem, s jistým pozitivem dává hrdinovi ke konci sílu. „Až když jsem se všeho vzdal, dostal jsem úplně všechno.“

V nakladatelství Host vyšlo na konci roku 2022.

text: Bohdan BoboKing Volejníček

DVOŘÁKOVÁ, Petra. Zahrada.

Brno: Host, 2022. 185 stran.

Kniha roku:

Miloš Doležal: Jana bude brzy sbírat lipový květ

Litera za prózu: Viktor Špaček: Čistý, skromný život

Litera za naučnou literaturu: Vladimír Papoušek a kol.: Chór a disonance

Cena Magnesia za přínos knižní kultuře: Adolf Knoll

Litera za publicistiku: Martin Rychlík: Dějiny lidí

Litera za poezii: Petr Hruška: Spatřil jsem svou tvář

Litera za knihu pro děti a mládež: Jana Šrámková: Fánek hvězdoplovec

Litera za nakladatelský čin: Jan Zábřana: Spisy

Litera za překladovou knihu: Douglas Stuart: Shuggie Bain

DILIA Litera za debut roku: Patrik Banga: Skutečná cesta ven

Litera za detektivku: František Šmehlík: Šelma

Litera za fantastiku: Vilma Kadlečková: Mycelium 8 - Program apokalypsy

Litera za humoristickou knihu: Martin Ondřej, Lela Geislerová: Zen žen

Kosmas Cena čtenářů: Václav Dvořák: Písečníci a probuzení krále

Ochutnávka z dětského oddělení

2-9.6948

BABKA

vyprávění

A book cover with a white background. The title 'BABKA' is written in large, blue, dotted letters. Below it, the word 'vyprávění' is written in a smaller, blue font.

Nejlepší maminka na světě

Sébastien Perez

Víte, která maminka na světě je ta nejlepší? Ne? Tak třeba vám v tom pomůže tato kniha. Autor zde zachycuje vztahy zvířecích maminek a jejich dětí a prozradí i spoustu zajímavostí z jejich života. Je zde mnoho zvířecích maminek a jejich dětí a samozřejmě autor nezapomněl ani na lidskou maminku a její děti. A která je nejlepší?

Nechci vám do toho mluvit (vlastně chci), ale tuto knihu si rozhodně přečtěte. Je velmi zajímavá a nádherně ilustrovaná.

To fakt stojí za to!

Pro děti 6-9 let

Krabička

Isabella Paglia

A jéje, kdopak nám to tady v lese zanechal takovou prapodivnou krabici? Co v ní je? Proč má ta krabice dva kulaté malé otvory? Všechny tyto otázky a ještě mnoho dalších řeší zvířátka v lese, kde přesně takovou krabici našla.

Mají takový pocit, že se uvnitř schovává nějaké další zvířátko, ale nikdo neví jaké a proč se jim to zvířátko nechce ukázat.

Co tak ho zkusit přimět vylézt ven? Jo, ale jak?

Prostě, přečtěte si tuto krásnou knížečku a vše se dozvíte.

Pro děti 6-9 let

Zlobryně a sirotci

Kelly Barnhillová

Je pro vás knihovna to nejdůležitější místo? Tak to jste na tom stejně jako obyvatelé Kamentálova. Místní se v ní vždy rádi scházeli a vymýšleli nejrůznější nápady, vzájemně si pomáhali a vůbec byli k sobě velice milí. Ovšem do doby, než knihovna lehla popelem. Kromě toho, že lidé začnou být velice podráždění, podezřívaví a vůči sobě zlí, začnou se mimo jiné ztrácet i děti z místního sirotčince! Lidé věří jen věčně usměvavému starostovi, který tvrdí, že jim pomůže a vše bude jako dřív. Všechno podezření začíná padat na Zlobryni, která bydlí na úplném okraji Kamentálova. Ale je to pravda? Vždyť sirotci, kteří ještě zůstali, tvrdí, že všem nezištně pomáhá, aniž by o tom obyvatelé věděli.

To je zamotané... Tak jak to opravdu je? Přečtěte si tuto knihu a dozvíte se to.

Pro děti 12-15 let

S Lilly kolem světa

Vysněná Paříž

Kyla May

Rádi cestujete a poznáváte nová místa? Jako Lilly? Její rodiče jsou cestovatelé. Lilly cestuje společně s nimi, a tak poznává celý svět. Nyní se s rodiči zastavili ve Francii. A kde? Kde jinde než v hlavním městě Paříži!

Lilly se tady seznámí s Amélií, která hledá svého ztraceného pejska. Lilly rozumí psí řeči, a proto Amélii s hledáním pejska pomáhá. A tím to všechno začne. Ptáte se, co začne? Tak to už nemohu prozradit. To by nebylo fér.

Najdou děvčata nakonec ztraceného pejska? Doufejme! Přečtěte si tuto skvělou knížku, která je napsána jako cestovatelský deník, a dozvíte se více. Určitě se i zasmějete.

A mně můžete věřit. Já už ji četla.

Pro děti 6-9 let

text a výběr: Denisa Hrubá

Oddělení pro děti a mládež Knihovny města Ostravy

To je knihovna

TO JE KNIHOVNA je e-zpravodaj Oddělení pro děti a mládež KMO, který každý měsíc přináší informace o knižních novinkách a zajímavých titulech ve fondu knihovny. Mimo to ale i rubriku **To je region** či inspirativní **To je místo pro tvoření a hraní**. <https://1url.cz/KrS2v>

To je Daisy Mrázková

V rámci cyklu dokumentů Výtvarnické konfese [Daisy Mrázková](#) reflektovala svůj pohled na svět výtvarného umění a vlastní místo v něm.

Malenka a štětec / Olga Krejčová ; ilustrovala Daisy Mrázková. - 1. vyd. - Praha : Státní nakladatelství dětské knihy, 1963. - 1 sv.

1. 5. 1923 - nar. Joseph HELLER , americký spisovatel a dramatik
2. 5. 1859 - nar. Jerome Klapka JEROME, anglický spisovatel a redaktor
5. 5. 1846 - nar. Henryk SIENKIEWICZ, polský spisovatel, nositel Nobelovy ceny za literaturu
11. 5. 1949 - nar. Petr SÍS, český spisovatel, ilustrátor a grafik
11. 5. 1916 - nar. Camilo José CELA, španělský spisovatel, nositel Nobelovy ceny za literaturu
13. 5. 1907 - nar. Daphne du MAURIER, anglická spisovatelka
14. 5. 1924 - nar. Eduard PETIŠKA, český básník, prozaik a překladatel
15. 5. 1931 - zemř. Viktor DYK, básník, prozaik, dramatik, publicista
15. 5. 1929 - nar. Jan TREFULKA, český prozaik, publicista a scénárista
15. 5. 1891 - nar. Michail Afanasjevič BULGAKOV, ruský spisovatel
16. 5. 1909 - nar. František KOŽÍK, český prozaik a dramatik, esperantista
17. 5. 1926 - nar. Ludvík SOUČEK, český spisovatel literatury faktu a sci-fi
20. 5. 1799 - nar. Honoré de BALZAC, francouzský prozaik a dramatik
20. 5. 1946 - nar. Pavel FRÝBORT, český spisovatel a publicista
22. 5. 1859 - nar. Arthur Conan DOYLE, britský spisovatel
22. 5. 1939- zemř. Jiří MAHEN, spisovatel, dramatik, publicista, režisér
- 24.5.1957 - nar. Tereza BOUČKOVÁ, spisovatelka, publicistka a scénáristka
26. 5. 1900 - nar. Vítězslav NEZVAL, básník, dramatik, prozaik, překladatel
27. 5. 1884 - nar. Max BROD, pražský židovský, německy píšící spisovatel
28. 5. 1924 - nar. Jiří ŠOTOLA, český básník, prozaik a dramatik
28. 5. 1849 - zemř. Anne BRONTĚOVÁ, britská spisovatelka
31. 5. 1819 - nar. Walt WHITMAN, americký básník

Máme knihy a časopisy které už jinde nenajdete

Informace pro čtenáře a knihovníky

Národní knihovna ČR zpřístupňuje prostřednictvím **Národní digitální knihovny (NDK)** díla nedostupná na trhu (**DNNT**). **Služba je poskytována zdarma** na základě licenční smlouvy Národní knihovny ČR s kolektivními správci DILIA a OOA-S a je nabízena uživatelům prostřednictvím knihoven, které poskytují veřejné knihovnické a informační služby. **Využít vzdálený přístup do databáze DNNT mohou i registrovaní čtenáři Knihovny města Ostravy.**

Pátráte po knížce, která je už beznadějně vyprodaná a v knihovně si ji právě také vypůjčit nemůžete? Vyzkoušejte online službu **DNNT - Díla nedostupná na trhu** zdarma a z pohodlí domova či odkudkoli a kdykoli ze svého domácího počítače.

Tuto službu mohou zdarma využít všichni uživatelé knihovny s platnou registrací. Díla nedostupná na trhu zahrnují plné texty knih, časopisů, novin atd. vydaných na území České republiky do roku 2001 a časopisy vydané do roku 2011.

Jedná se o dokumenty chráněné autorským právem (tj. neuplynulo 70 let od smrti autora). Kromě toho jsou přístupné i plné texty starších dokumentů, které jsou z hlediska autorského práva volné. K dispozici je přibližně 180 000 digitalizovaných svazků.

Máte-li o tuto službu zájem, kontaktujte nás na adrese: studovna@kmo.cz. Zde obdržíte pokyny potřebné k přihlášení, stačí k tomu udělení souhlasu, aby naše knihovna předregistrovala Vaší e-mailovou adresu.

DN Díla nedostupná
na trhu
NT

KNIHOVNA!!!

www.dnnt.cz
#couzjindenenajdete

**„Když něco nenávidím, ochuzuji se o něco.
Když miluji, jsem bohatší o to, co miluji.“**

Friedrich Schiller

KNIHOVNA!!!